

погрѣбвали царигѣ и която бѣше обърната на джамия, а тая година ся поднови и сѣ посвяти на Българската земска войска. Тукъ биде свиканъ първий Български народенъ съборъ въ 1879 г. за да състави конституцията за нововъзрождената Българска Държава и да избере Първий Князь, който тъй сѣще дойде тукъ та стори клѣтва за че ще съвѣстно и вѣрно да управлява държавата на основа на наредената отъ народа конституция. Търново е сѣдалище на Митрополита. Тоя градъ върши голѣма търговия съ манифактурни и колониални стоки, на които тукъ е главното стоварище за вжтрѣшността.

Търновската Губерния е раздѣлена на 6 округа. Въ търновскій округъ по-главни градовци и села сѣ: Горня Орѣховица, 5000 ж., търговско мѣсто, стоварище и общъ пазаръ почти за всичката губерния, Лѣсковецъ, доста плодородно мѣсто производи много и различни градински сѣмена, жителѣ му буравятъ съ градинарство по Румуния, Сърбия и Австрия. На западъ отъ Лѣсковецъ, въ Манастиръ Св. Апост. Петра и Павла е първото Богословско училище съ 7000 ж. Арбанасе, Самоводенъ, Златарица, Килифарево, Присово и Дрѣново 2500 ж., бураветъ съ лозарство и градинарство. Трѣвна съ плетение узи и подвѣзки. На югъ отъ тоя градецъ на върхъ Стара планина има богатъ рудникъ за камѣнни вжглища.

Елена, 3000 ж., на ю.-и. отъ Търново въ Стара планина производи шеекъ и дърволякъ. По-главни села сѣ: Маринъ, Бебрево и Кипилово.

Османъ-Пазаръ, на истокъ отъ Търново, съ 4000 ж. Владѣе Тузлука и Герлово, повечето турско население, производи дърволякъ. По-голѣми села сѣ: Върбица и Вардунъ.

Габрово, на ю.-з. отъ Търново, на р. Янтра